

A CSALÓ

Megérteni a bűnt,
és nyomában a csöndet.
Maga mellé fektet, hagyja,
várja, hogy megérintsem.
Azután ellök, közömbös marad.
Várja, amit nem kért,
és elveszi, amit nem adott.

APERTURA

27

Aki járt már ezen a helyen, közelről láthatta magát.
Kimondható a megvetés, és az ellenkezője is.
Sokan bámulhatják, mégsem nézi senki.
Az otthonába vágyik, mely porrá égett.
Aki olvas, annak a könyv kinyílik a megfelelő helyen,
aki pedig kimond egy nevet,
nem mondhat egyszerre egy másikat is.

HŰSÉG

Az asszony menekül a falu utcáján,
késő este, a fagyban.
A szobában két gyermek alszik,
álmukban oroslánokkal küzdenek.
Van még valaki a házban,
aki az emlékeit próbálja összerakni,
jóllehet, az elméje most zavaros.
Történetükből többet nem tudunk.
Annyi biztos, hogy az anya hazatér,
és ez megtörténik többször,
úgy, ahogyan egy titkot elmesélünk,
vagy elkaparunk egy sebet.

28 APOKALIPSZIS

Hiszem, hogy valóban itt vagyok,
és hogy az események sora
bármelyik percben megszakadhat.
Tanúságot teszek az Akaratról,
mely, ahogy e szavakat leírom,
ujjával szájához ér,
és leolvassa a formálódó hangokat.
Amikről mindig is tudta,
hogy el fognak hangzani.
Amiket hallott,
mielőtt bárki kimondta volna őket.

PROCONSUL

29

Az erdőből kiléptem,
és megláttam L.-t, ahogy fát cipel az úton.
Magával vitte kutyáját is,
de messze voltak ahhoz, hogy észrevegyenek.
Az úton, mint egy árnyék, egyedül maradtam.
Most már nem tudom, valóban ott jártam-e,
vagy csak az ő képzeletük helyezett oda.

SIKÁTOR

D. megátkozott.
Időnként vásárolunk egymástól valamit,
intünk, ha a járművek lassan közelítenek.
A járókelők figyelik, hogyan üdvözljük egymást,
közben fejük felett lemegy a Nap,
és az égen madarak kiáltásait viszi a szél.

30 VIGÍLIA

Tompa súrlódások között,
egy meg nem álmodott jelenetben
a sietségben megelőztük egymást,
és ő vagy én korábban megérkezett.
Pokrócba burkolta magát,
lábait rám vetette.
Egy voltam végre azok közül,
akik sajnálnak valamit.
A falon lassan kúszó férgeket,
bámultam a vakolat repedéseit.

